

Žaloba podaná dne 28. ledna 2005 Ritec International Limited proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-40/05)

(2005/C 93/63)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 28. ledna 2005 předložena žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Ritec International Limited, se sídlem v Enfieldu (Velká Británie), zastoupenou P. H. L. M. Kuyperssem a M. J. Ossem, právníky s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že žalobkyně nepotřebuje dostat výjimku podle čl. 5 odst. 7 nařízení 2037/2000/ES pro své užívání HCFC-141b ve výrobku „ClearShield“;
- podpůrně, nařídil Komisi, aby neprodleně přijala nové rozhodnutí v souladu s rozhodnutím Soudu, pokud Soud určí, že žalobkyně potřebuje dostat výjimku podle čl. 5 odst. 7 nařízení 2037/2000/ES pro své užívání HCFC-141b ve výrobku „ClearShield“;
- určil, že žalobkyně dostatečně prokázala, že pro její užívání HCFC-141b ve výrobku „ClearShield“ neexistuje žádná technicky a ekonomicky dostupná vhodná náhradní látka nebo technologie nebo ji nelze použít, ve smyslu čl. 5 odst. 7 nařízení 2037/2000/ES;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 7 nařízení 2037/2000/ES⁽¹⁾ umožňuje Komisi na žádost příslušného orgánu členského státu povolit dočasnou výjimku a umožnit uvádění na trh a použití hydrochlorfluoruhlovodíků, prokáže-li se, že pro určité použití neexistují technicky a ekonomicky dostupné vhodné náhradní látky nebo technologie nebo je nelze použít. Příslušný orgán Velké Británie podal za žalobkyni takovou žádost o výjimku pro její užívání HCFC-141b ve výrobku „ClearShield“, výrobku pro ochranu skla. Dne 23. listopadu 2004 Komise zamítla tuto žádost.

Žalobkyně má za to, že Komise si nesprávně vyložila způsob, kterým žalobkyně používá HCFC-141b, a dále popírá tvrzení Komise, že výrobky podobné nehořlavému „ClearShield“ jsou

již na trhu, že žalobkyně plánuje zavedení hořlavého „ClearShield“ nebo lakovacího boxu v roce 2005, že hořlavé výrobky na ochranu skla lze učinit bezpečné pro uživatele, pokud je hořlavý výrobek používán v lakovacím boxu, a že žalobkyně měla dostatek času nahradit používání HCFC-141b náhradními látkami. Dále tvrdí, že napadené rozhodnutí nebere v úvahu, že žalobkyně našla náhradu za HCFC-141b. Zároveň žalobkyně zpochybňuje zjištění Komise, že je k dispozici několik náhradních látek bez HCFC, ale ještě nejsou zavedeny z důvodu obav z hořlavosti nebo protože jsou užívány jinými společnostmi na trhu EU. Žalobkyně uvádí, že našla pouze jedinou náhradní látku, která není komerčně dostupná.

Žalobkyně dále zpochybňuje zjištění Komise, že užívání HCFC-141b bylo zakázáno již podle nařízení 3093/1994⁽²⁾ a že výjimka podle čl. 5 odst. 7 nařízení 2037/2000 je nezbytná pro další užívání této látky žalobkyní. Podle žalobkyně se na její užívání HCFC-141b nařízení 2037/2000 nevztahuje, nebo alespoň bude zakázáno až po roce 2015.

Konečně žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí Komise je v rozporu s článkem 253 ES, jelikož neobsahuje odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, Úř. věst. L 244 s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3093/94 ze dne 15. prosince 1994 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, Úř. věst. L 333, s. 1.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2005 Dimon Incorporated proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-41/05)

(2005/C 93/64)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Dimon Incorporated, se sídlem v Danville, Virginia (USA), zastoupenou L. Bergkampem, H. Cogelsem a J. Dhontem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- prohlásil články 1, 3 a 5 napadeného rozhodnutí za neplatné v rozsahu, v jakém se vztahují na Dimon Inc.;
- druhým platebním příkazem snížil pokutu uloženou společně a nerozdílně Agroexpansion S.A. a Dimon Inc.;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 o řízení k uplatnění čl. 81 odst. 1 ES (věc COMP/C.38.238/B.2 – odvětví surového tabáku ve Španělsku). Žalobkyně tvrdí, že není správným adresátem rozhodnutí.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení čl. 81 odst. 1 ES, čl. 23 odst. 3 nařízení 1/2003⁽¹⁾ a zásady proporcionality. Podle žalobkyně Komise zjevně nesprávně shledala, že žalobkyně vykonávala rozhodující vliv na Agroexpansion v období porušování a tedy nesprávně adresovala rozhodnutí žalobkyni a přesáhla maximální limit pro částku pokuty, kterou lze uložit Agroexpansion, neboť při výpočtu maximálního stropu uvedené pokuty Komise zohlednila obrat skupiny Dimon.

Žalobkyně dále tvrdí, že došlo k porušení zásady proporcionality a zásady odpovědnosti tím, že žalobkyně byla činěna zodpovědnou za jedinou a složitou dlouhodobou kartelovou dohodu provedenou Agroexpansion, o které žalobkyně nebyla informována.

Žalobkyně dále tvrdí, že došlo k porušení zásady proporcionality a zásady odpovědnosti a čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Podle žalobkyně jí neměla být připsána odpovědnost za porušení, ke kterým došlo předtím, než se Agroexpansion stala součástí skupiny Dimon.

Konečně, žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení zásady oprávněných očekávání při použití polehčujících okolností podle

oddílu 3 pokynů Komise pro rok 1998⁽²⁾, neboť porušení bylo ukončeno ihned po zahájení vyšetřování Komise.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy Úř. věst. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Pokyny týkající se způsobu stanovení pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy ESÚO (Úř. věst. C 9, s. 3).

Žaloba podaná dne 31. ledna 2005 Rhiannon Williams proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 31. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Rhiannon Williams, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupenou S. Crosbym a C. Bryantem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2004, kterým byla zamítnuta žádost o přístup k dokumentům, jejichž existenci je třeba předpokládat i přesto, že nejsou uvedeny v napadeném rozhodnutí;
- zrušil rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2004, kterým byla zamítnuta žádost o přístup k dokumentům označeným v napadeném rozhodnutí čísly 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 a 46;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je doktorandskou výzkumnou pracovnící skutečnoující projekt týkající se dopadů globalizace na právo a politiku Společenství v oblasti životního prostředí a rozvojové spolupráce. Za tímto účelem žalobkyně požádala o přístup k dokumentům, aby mohla přezkoumat podklady pro nejnovější předpisy o geneticky modifikovaných organismech (GMO). Na základě žádosti žalobkyně jí byl povolen přístup pouze k části dokumentů.